

illos, qui nunquam omnino se utantur. Mediocritate enim utendi se gaudere. Atque hic locus usum divitiarum, & quomodo conservari eadem debeant, docet. Deinde cum Jupiter in sententia persisteret, atque ita Plutus ducente Mercurio ad Timonem proficisceretur, inter eundem fingitur claudicare. Ibi, interrogante Mercurio, causam ejus rei reddit, quod quoties à Jove mittatur, tardè incedat, neque videat quorsum eat, neque norit ad quos eat: quoties autem à Dite mittatur, etiam alatum esse. Quo figmento significare videtur, improbos ac malos semper melioribus successibus frui: probos autem, & à Jove dilectos, aut nunquam, aut tardè in hac vita felices ac divites fieri. Postremò interrogatus à Mercurio, cur de formis ac pallidus, tantopere ametur ab hominibus, respondet, inscitia, ac cæcitate illorum hoc fieri. Atque ibi cum hos, tum alios effectus suos exponit, quæ omnia postremò actione, & quasi ipsa re comprobantur, dum Timonem ab initio Plutum rejicere atque averfari fingit, utpote ex paupertate modestum ac temperantem jam factum, & agnoscentem superiora mala, in quæ ex divitiarum copia inciderat. Mox eundem acceptum cum summa cura asservare, tumidumque & insolentem, omnes alios homines vitare atque contemnere. Additis ad finem etiam adulatoribus, scurris, assentatoribus, Sycophantibus, fumi venditoribus, & id genus aliis, qui ut corpus umbra sic ipsi divitias atque fortunam comitantur.



ALIUD ARGUMENTUM
JOHANNIS SAMBUCCI

In Timonem, seu Misanthropon.

Distribuens aurum Timon incautus amicis,
Mendicus subitò è divite factus erat.
Ira igitur motus falsos contempsit amicos,
Atque alios, parcè vivere constituens:
Juppiter huic iterum succurrens grandia misit
Munera, quæ tanti causâ doloris erant.
Queis acceptatis, didicit dein parcere nummis,
Fabula, qui rectus, nos monet, usus opum.